

Naamwoordelijk of werkwoordelijk gezegde?

1. Verdeel de zin in zinsdelen (zinsdeelstrepen).
2. Zoek de persoonsvorm, alle andere werkwoorden en het onderwerp.
3. Wat is het **belangrijkste werkwoord**?
4. Staat het belangrijkste werkwoord in de lijst?
 - Nee = alle werkwoorden samen = werkwoordelijk gezegde.
 - Ja? Stap 5.
5. Kijk of je in de zin een eigenschap ziet (bn en/of zn) die je kunt 'plakken' op het onderwerp. (onderwerp = ((bv.) aardig/tuinman/geduldig, et cetera)
6. - Nee = alle werkwoorden samen = werkwoordelijk gezegde.
 - Ja= alle werkwoorden samen + de eigenschap = naamwoordelijk gezegde.

Belangrijkste werkwoord?

1 werkwoord in de zin = belangrijkste werkwoord.

2 werkwoorden in de zin: pv = hww, ander werkwoord = belangrijkste werkwoord.

3 of meer werkwoorden in de zin: **verdwijnproof**.

Verdwijnproof?

Stel, je hebt een zin met meer dan 2 werkwoorden:

Ik zou naar school kunnen fietsen.

Streep de pv weg. Die gaat in de bak van de hulpwerkwoorden.

Ik ~~zou~~ naar school kunnen fietsen.

Maak met de overgebleven werkwoorden een nieuwe zin:

Ik kan naar school fietsen.

Je hebt nu een zin met twee werkwoorden. De pv gaat in de bak van de hulpwerkwoorden. Het andere werkwoord is het belangrijkste werkwoord:

Kan = hww, fietsen= belangrijkste werkwoord.

Let op: alleen het belangrijkste werkwoord kan een zww of kww zijn.

Een werkwoord dat NIET in de lijst van koppelwerkwoorden staat, is een zww.

Een werkwoord dat WEL in de lijst van koppelwerkwoorden staat, en een eigenschap aan het onderwerp koppelt (bijvoorbeeld: De agent werd boos. – De agent = boos.), is een kww.

Lijst van koppelwerkwoorden:

zijn, worden, blijven, blijken, lijken, schijnen, heten , (dunken, voorkomen)